

Když vám řeknu, že jsem právě přišel z Tříkrálového večírku, tak si budete myslet, že kecám a dlužím vám článek přesně měsíc (což znamená méně, než obvykle...). Ba ne: veselé kostýmované šou, kterou si vymyslela Bílá nemoc a zvala si na ni hromadu hostů, se tak začalo říkat proto, že pro ni byl vyhrazen lednový koncert Bílé nemoci v Malostranské besedě. A koncert Bílé nemoci v Malostranské besedě se koná vždy první týden v měsíci... prostě to tak vyšlo.

Jenže

to už je dávno a já se na stejnou akci vypravil v únoru do smíchovského klubu Futurum (vejde se tam víc lidí). Co se změnilo a co je stejně? Zdálo se mi, že více než dřív záleží na výkonu excelujícího spíkra a baviče **Aleše Hámy**, o něco méně na hudební složce večera. Jako by se předpokládalo, že parodie na veškerý pop uplynulých padesáti let (spočívající v co nejpřesnější nápodobě a zveličených momentech) už všichni viděli, takže se nemusíme tolik namáhat. Takže trochu méně „patlání“ zřejmě bylo (v průměru) s choreografií a s kostýmy; neplatí pro kostýmy dámského tria

Martina Fialová – Hana

Navarová – Magda Reifová

inu ženy). Neplatí pro slušný až perfektní hudební doprovod, na kterém se kromě muzikantů **Bílé nemoci**

podílela řada hostů (např. dechová sekce nebo slušný klávesista a zpěvák

Pepa Melen

. Pamatujete Pepíčka pějíčího

Ne, pětku ne

? Tak teď je to „

tlustý a fousatý chlap

“, jak ho definoval jeden z účastníků.). Neplatí také pro výtečné zpěváky, kteří se ovšem méně snažili o dokonalé splynutí s napodobovaným předobrazem; třeba

Filip Benešovský

(Neřež), o kterém je známo, že „umí“ Karla Gotta (

Ptačí nářečí

) byl téměř výjimkou. Třeba

Wabi Daněk

s

Už koníček pádí

nebo

Jako kotě si příst

se rozhodně nepokoušel napodobit barytony pánů Matušky či Grossmanna, přesto byl konferenciérem i publikem velmi „chválen“. Umenšuje se mezi všemi těmi hosty také role Bílé nemoci – její frontman

Zdeněk Hříbal

například sólově zazpíval jedinou věc –

Holubí dům

.

Abych nezapomněl: téma večera byla zvířátka, z čehož se ovšem dalo vylhat dost snadno – viz písně *Hej, pane Zajíci*, *Už koníček pádí* nebo dokonce ta o letcích, majících ocelové ptáky...

No, slíbili jsme si s kolegy navzájem, že noční glosa bude krátký útvar; víka už mně padají, takže pro podrobnější dojmy si zkuste dojít napřesrok sami. Pokud se (třeba pod vlivem doznívající diskuse *Přežije? Nepřežije??*) ptáte, co bylo na zhlédnutém večírku folkového, tak musím i pro ty z vás, kteří by se nebránili myšlence, že na Bílé nemoci něco folkového je, říct, že nic. Ale i přes výše uvedené výhrady jsem se skvěle bavil. A co se folku týče, příště se polepším.

Noční dojmy z Tříkrálového večírku

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Sobota, 08 Únor 2014 20:32

Tříkrálový večírek, Bílá nemoc a hosté, 4.2.2014, Praha, Futurum